

hed til at høre den højtærede Ministers Udtalelser om, hvorledes Bestemmelserne i § 3 skal forstaaes, idet jeg, hvis Ministeren udtaler sig efter min Opfattelse tilfredsstillende herom, forbeholder mig at tage Ændringsforslaget under Nr. 10 tilbage.

Jeg skal dernæst anbefale at stemme for Ændringsforslagene Nr. 19 og 20, der angaar Partsfiskere. Den ærede Ordfører udtalte om disse Partsfiskere, at de er ikke Lønarbejdere. Vi har indenfor Udvalget fra alle Sider været enige om at imødekomme Fiskerierhvervets Ønske om en Ændring af de bestaaende Forhold, saaledes at alle, der kunde betegnes som egentlige Partsfiskere, ikke skulde behandles som egentlige Lønarbejdere, hvem Arbejdsgiverne har Forpligtelse til at forsikre, men at de skulde betragtes som selvstændige erhvervsdrivende. Det, man har været uenig om, er, hvorledes man skal definere Begrebet Partsfiskere, og det forekommer mig, at det, man fra Flertallets Side har givet Udtryk i Ændringsforslag Nr. 16, ikke er helt fyldestgørende. Det forekommer mig, at man dog først og fremmest maa sikre sig, at ikke nogen af de Partsfiskere, som maaske i egentligste Forstand dog er at betragte som Lønarbejdere, berøves den Ret til at være forsikret for Arbejdsgiverens Regning, som de hidtil har haft. Det forekommer mig, at Affattelsen i Ændringsforslag Nr. 19 byder bedre Sikkerhed, og derfor tillader jeg mig at anbefale Ændringsforslag Nr. 19 og 20.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke det ærede Udvalg for den velvillige og grundige Gennemarbejdelse af Forslaget, det har foretaget.

Til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) skal jeg sige, at der ved Lovens eventuelle Gennemførelse skal blive sørget for, at Raadets Honorarer revideres i Overensstemmelse med det fremsatte Ønske. Jeg skal endvidere udtale, at jeg er enig i det af Arbejderforsikrings-Raadet udtalte Ønske om, at de 30 Dage som Regel skal regnes efter det foregaaende Aar.

Til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen vil jeg gerne sige et Par Ord, uden dog at nære meget stor Forhaabning om at overbevise ham om, at hans Standpunkt i alle Henseender er urigtigt. Det ærede Medlem fremsatte en Række Tal, hvormed han søgte at bevise, at efter det foreliggende Lovforslag blev de tilskadedekomne Arbejdere langt daarligere stillet end efter Lovene af 1916 og 1898. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa alle det ærede

Medlems Tal. Det er nok, naar jeg slaar ned paa et af dem. Ærede Medlemmer vil deraf kunne forstaa, hvilket fejlagtigt Grundlag det ærede Medlem gaar ud fra.

Det ærede Medlem drog under Udvalgsbehandlingen og, saa vidt jeg hørte, ogsaa her en Sammenligning mellem Loven af 1898 og det foreliggende Lovforslag og hævdede meget stærkt, at en Arbejder, der i 1898 havde en Løn af 900 Kr., var langt bedre stillet, idet han, naar han kom til Skade, fik 2 Kr. i Dagpenge, medens han efter Lovforslaget her kun vil faa 1 Kr. 70 Ø. Det ærede Medlem var meget stærk i sin Form, idet han uafsladelig, til Trods for min Modargumentation, brugte Udtrykket, at hans Tal var *faktiske*. Det lyder nu saa voldsom stærkt, naar man siger faktisk, men der er det ved disse fremmede Ord eller Ord afledede af Fremmedord, at man altid maa gøre sig helt klart, hvad de betyder. Hvis man skal oversætte Ordet „faktisk“, maa det dog betyde det, der er i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Det tror jeg, man vil finde i enhver bedre Fremmedordbog. Det, det gælder om, naar man vil tale om det faktiske, er da at finde de virkelige Forhold, og det virkelige Forhold her er, at den Del af Arbejderklassen, der i 1898 havde en Løn paa 900 Kr. og som beregnet efter Satsen 800 Kr. fik 2 Kr. i Dagpenge, nu har en langt højere Løn og faar Dagpenge efter Satsen 2 100 Kr., hvorefter vedkommende Arbejder ikke faar under 2 Kr., men 4 Kr. 40 Ø. i Dagpenge.

Saaledes er det, naar man tager Hensyn til alle de virkelige Forhold og ikke ser alene paa Tallene. Hele det store Regnestykke, det ærede Medlem har gjort, kan være meget morsomt og interessant som en Sommerferiebeskæftigelse en Dag, det regner, men at optage det høje Tings Tid med en Gennemgang af disse ganske uvirkelige Tal, disse Tal, der ikke staar i Forbindelse med virkelige Forhold, ser jeg ikke der er nogen Grund til.

Saa sagde det ærede Medlem for at støtte sin Argumentation, at han havde set efter i Statistisk Aarbo og fundet 71 000 Personer, jeg husker ikke nøje Tallet, der havde en Indtægt mellem 800 og 900 Kr. Det ærede Medlem sagde ikke 70 000 Arbejdere, han sagde 70 000 Mennesker. Som bekendt er der her i Landet en stor Del gamle Folk, der har Aldersrente, der er endvidere en stor Del Enker og en stor Del Invalidere, som har Indtægter omkring ved en 800—900 Kr., men det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at Arbejdslønnen ligger i Øjeblikket ikke paa 800—